

Cihan (Latife Tekin'in "Aşk İşaretleri" adlı Romanı) Duygusal

Karakter Romanın anlatıcısı konumunda olan Cihan, kendisi gibi Nezir'in peşinde koşan üç arkadaşının da düşüncelerini dile getirir. Çoğu zaman tekillikten çıkarak çoğul olarak konuşan Cihan, ilgili, tedirgin ve meraklı bir kişiliktir. Silik kimliği ile korkarak ve tereddütlere bağlı olarak yaşayan Cihan, Nezir'in gölgesinde kalmış biri olarak bundan rahatsızlık duyar. Yaşadığı içsel çelişkiler Cihan'ı Nezir'e karşı saplantılı ve itaatkâr bir hale getirir. Kaderci karakteri kendisini Nezir'i ararken bulduğu Yener aşkına yönlendirir. Gerçek aşkın izlerini sürerken yaşadığı içsel devinimler yine kendisini kurtarmaz ve acizliği karşısında yenik ve pasif kalmaya devam eder.

Aktiviteler Arkadaşları ile bütün olmayı her ne kadar sevse de yine de karakterlerini uygun bulmayan Cihan için yaşam hayli hızlıdır. Yaşadığı yoksul sokaklarda kahvede arkadaşları ile dedikodu yapmak, filme gitmek, rüya görmek, şiir yazmak, âşık olmak ve itaat etmek dışında yapabileceği çok şey yoktur.

ÖRNEK OLAYLAR

Pasif Kendi kimliğinin ve gücünün farkına varmakta güçlük yaşayan anlatıcının pasif tarafı kendisini kaderci bir yaklaşıma iterek Nezir'in karşısında hissettiği uyguyu aşka bağlamasına neden olur: " İnsan, kaderini vadeden kişiyle karşılaşır da onu saflıkla, merakla dinlemez mi?"

Kibirli Yaşadığı yoksul hayatın çamurlarla bütünleşen ömrü ve küf kokan yataklarına rağmen kendinde farklı da bir yan olduğunu düşünen Cihan için diğerlerinden üstün olduğunu gösterme çabası kibirli yapısını öne çıkarır: " Hangi dürtüyle tasarlanmış.. Alıcıları kimler? Varsayımlar ileri sürerek gülüyor, içten gelen bir neşeyle küçümsüyordum onları. Rüzgârın dalgalarından sıyrılmış, garaip bir biçimde ele geçirdiğim üstünlüğün, kendimi farklı ve yukarda hissetmenin keyfini çıkarıyordum."

Tedirgin Kendi başına olmaktan yaşadığı çekince nedeni ile arkadaşlarının sesi olmak niyetiyle benden bize geçen Cihan'ın tedirginliği kelimelerin yoksunluğundan meydana gelir: " Acemi ellerimize uğramayan düşünceler ellerine doğdukça merakla ürperiyorduk. Bir gün, gözlerimize dolan dünyayla ve zihnimizdeki yansımalarla kelimeler arasında anlamlı bağlar kurarak konuşabilecek miyiz acaba? "

Aciz Kolektif bilinçle hareket etmeye çalışsa da Nezir karşısında yaşadığı acizlikten kurtulmayı başaramayan anlatıcının yaşadığı varlık sorgusu, yaptığı yanlışı bilmesine rağmen korku ve ürperti ile var olmaya devam eder: " Hiç olmaktan kıl payı kurtulduğumuza sevinelim! Kibirle süzülen gözlerine, ne görmek istediğimizi, ne umduğumuzu bilmeden bakıyor, varlığımızın derinliklerine kadar akan sesini ruhumuzla dinlemeye koyuluyorduk yine. Ve aynı düşünle ürperiyorduk. Kendimizden ummadığımız sözler, sanki Nezir'in bir işaretiyle ağızımızdan dökülecek."

Bağlı Parasızlığın kendilerini bağladığına inanan Cihan için kendisi gibi olan arkadaşları da bir nevi yoldaş olarak görünür. Onlar bağılılıkları farklı, Nezir'e olan bağılılığı farklıdır: " Ona duyduğumuz bağılılığın nedeni, sefaletin ağırlığını yok eden gücü değil mi? Gökyüzünde yıldızımız olmadığına göre, varlık ışığımız çaresizliğimizin şiddetinden doğacak. Bir kez daha sahipsiz çığlıklara uğrayıp sarsılsak.. fena mı?"

Sitemli Yaşayamadığı güzellikleri yaşadığı yoksul hayata bağlayan Cihan'ın kendi hayatını mahzen olarak görmesi ve umut dolu beklentilerinin Havuç Hanım tarafından engellenecek olması korkusu kendisindeki sitemi daha belirgin bir hale getirir: " Sahile inmek istiyorduk, ama ya Havuç hanıma rastlarsak? Yıldızlar kapalı.. bulutlar duraksamış. Bir daha mahzene gitmeyeceğiz.. amelelerin kahveye.. sinemaya, lunaparka.. aşevinin avlusuna. Fakirliğimizin tadını kendi başımıza çıkaracağız. "Babama bayramlık alsın diye yalvarmazsam ne olayım!" "Bir daha gondola binersek.."

Duygusal Nezir'e olan hayranlığı kendisinde değişik duyguları harekete geçirdiği için ona doğru çekilen ve kendine bile itiraf etmekte zorlandığı aşkı yaşama, bütünleşme ve sarılma arzusu içinde olan Cihan'ın duygusallığı ani değişimlere tabidir: "Tepemde kırılıp duran bir titreşimle yatağıma sığınmıştım. Aşk. Aşk. Nezir'in ruhuma fırlattığı hiçbir kelime böyle dağılıp tozlaşmamıştır. İçim, incelmış yastığının kokusuyla bulanırken kalbim güp güp atarak ışıksılaşmış. Varlığımı içneleyen zerreler kıvılcımlanıyor. Yarattığı bütün duygular, sezgiler bana yabancı, bilinmedik bir tutuşma.. korkunç kızgınlık!"

Kıskanç Cihan'ın Yener ile birlikte Nezir'in Gülhan ile olmasını fark etmesi üzerinde ruhunda derin güven sorunları oluşmaya başlar. Yaşadığı duygular insanların aynılığı ya da üstünlüğü kıskançlık duygusunu uyandırır: "Öfkeden kıvrılan gövdemi evin içinde güçlükle taşıyordum. Yener'den çit yok. Saim de uğramadı bir daha. Mahzendeler.. Yüzüme gülmek için yolunu gözlüyorlar. Pencereyi açıp

başımı usulca uzatarak havayı yokluyorum ikide bir. Gülhan'ın Nezir'e attığı yumruk hayal kokuyor. Nezir'in Saim'in bacaklarının arasında gezinen elleri.. Yener'in göğsünü sırtımda hissedip kaykılıyordum. Bıçak ucuna benzer bir acı.”

Saplantılı Nezir ile yaşadığı şeye bir isim koyamayan Cihan üstüne bir de Yener'i ekleyince hayatı düşüncelerden geçilmez karmaşık bir hal alır. Yener'in yanında kendi gibi hissettiğini görmesine karşı yine de Nezir'in varlığından uzaklaşamaz, ona karşı adeta bir takıntı ve saplantı duygusu yaşar: “Aklımı çelen uyarı yararsız.. Yener'in, Nezir ve Saim'le görüşüp gizliliğe kaçtığına ihtimal verirsem, bakışlarım karanlığa saplanır. Ne yaparım o vakit? Zihnimde ürperen ağırlığı hafife aldım. Geçilmez tecrübe!”

Kaderci Yaşadıklarını bir üst varlığa bağlayan Cihan, ilişkilerini kaderin olması gerekeni gösterdiğine inanarak sorgulamayı tercih eder. Zira yukardan kontrol edildiğini düşünür: “İnsan, aklına estikçe, soluduğu havanın üstüne sıçrayıp hayatını ayarlama imkânından yoksundur. Bunu öğreneyim diye beni Yener'e yöneltmiş.”